

шого Іисуса Хріста, трѣбва да просимъ не повече, освѣня насущный хлѣбъ, т. е. най-нуждно-то пропытаніе, такожде и най-нуждно-то за животъ, облѣкло и жилище, а кое-то е повече отъ това, и служи не толкова за нуждѣ, колко-то за удовольствіе, него да прѣдавамы на волю Божию, и, ако ни ся даде, да благодаримъ Бога, а ако ли ся не даде, то да ся не грыжимъ.

П. Защо ся заповѣда да просимъ насущный хлѣбъ само днесъ, ш. е. за сегашный день?

О. За това, какво-то да ся не грыжимъ за бѣдѣще-то безмѣрно, а да ся надѣямы въ това на Бога.

»Не пещѣтеса ѣдо на ѣтрей, ѣтрений ко собою печѣтеса; довлѣтъ днѣви злѣба ѣго.« Матѣ. 6. 34.

»Бѣсть ко 'Отѣцъ вашъ небесный, ако трѣбуете сихъ всѣхъ.«

П. Не може ли да ся проси още нѣщо подѣмя-шо на насущный хлѣбъ?

О. Понеже человекъ състои отъ тѣлесно и духовно ещество, и ещество-то на души-тѣ е много по-важно отъ тѣло-то: то може и трѣбва да проси и за души-тѣ насущный хлѣбъ, безъ кой-то вѣтрѣшний человекъ умира отъ гладъ. Гл. Кирил. Іерус. Поуч. Тайновод. 4, 15. Правосл. Испов. ч. 2, вопр. 19.

П. Какъ може да бѣде насущный хлѣбъ за души-шѣ.

О. Слово Божіе, и Тѣло и Крѣвь Хрістова.

»Не ѡ хлѣбѣ единомъ живѣ вѣдетъ человекъ, но ѡ всѣкомъ глаголѣ, исходящемъ изъ устъ Божіихъ.« Матѣ. 4. 4.

»Плѣтъ Моѣ истинно ѣсть вѣшно, и Крѣвь Моѣ истинно ѣсть пиво.« Іоан. 6. 55.